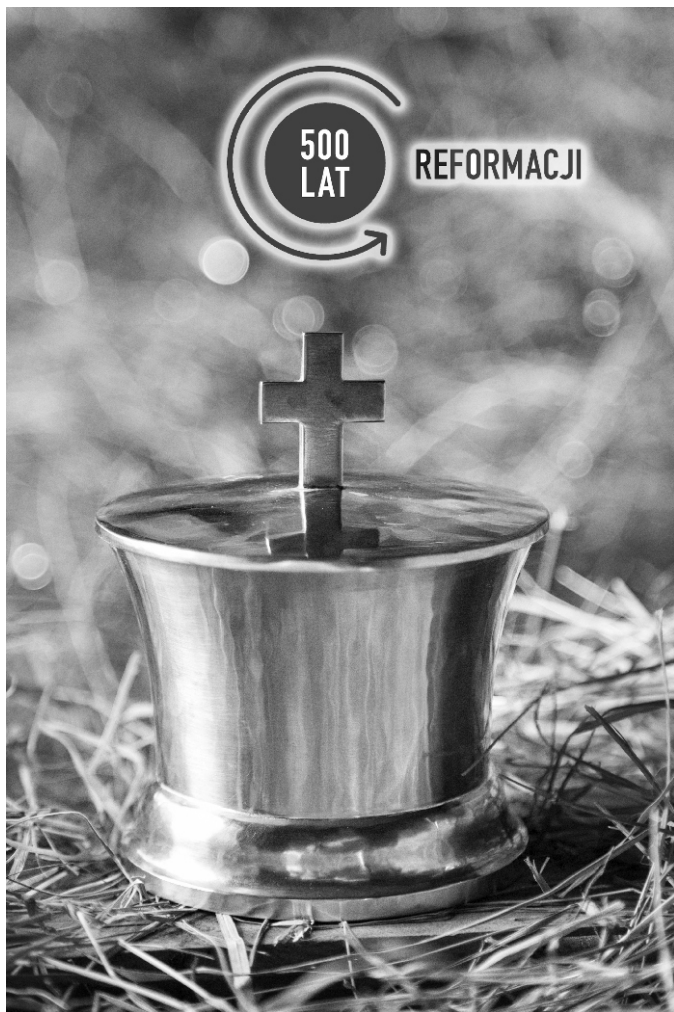

INFORMATOR LUTERANÓW LUBELSKICH

Nr 18 wrzesień - październik - listopad 2017

fol. A. Duda, 2017

Szanowni Państwo, Drodzy Czytelnicy,

najnowszy numer Informatora oddajemy do Państwa rąk w szczególnym momencie. Pięćset lat upłynęło od symbolicznego początku Reformacji, za jaki przyjmuje się przybicie też przez Marcina Lutra do drzwi kościoła w Wittenberdze - choć pierwsze grzmoty zwiastujące tę burzę słychać było w Europie już znacznie wcześniej. Czym było wystąpienie augustiańskiego mnicha? Czy aktem założenia nowego Kościoła, nowego wyznania? Czy Luter był przekonany, że sam zreformuje Kościół zachodni? Wydaje się, że tym, co popchnęło tego mnicha do aktu takiej odwagi, który następnie wywołał prawdziwą lawinę reakcji, była potrzeba pozostawania w zgodzie z samym sobą, postępowania zgodnie ze swoimi przemyśleniami, swoimi zasadami, swoim systemem wartości. „Tak stoję, inaczej nie mogę” - powiedział Marcin Luter na sejmie w Wormacji. Wiedział, że to, na co się zdecydował może pociągnąć za sobą różne konsekwencje, ale nie mógł postąpić wbrew sobie, wbrew temu, co myślał, czuł i uważał za słuszne. Jednym z wielu owoców Reformacji jest ta postawa nonkonformizmu i niezależności; postawa nietatwa, bo zmuszająca do przyjęcia pełnej odpowiedzialności za swoje postępowanie, ale zarazem dająca radość i satysfakcję.

O innych owocach rozpoczętej w 2008 roku Dekady Reformacji pisze w swym rozważaniu ksiądz Grzegorz Brudny. Jubileuszowy rok upływa pod znakiem różnego rodzaju wydarzeń mających uświetnić obchody Pięćsetlecia Reformacji. Obszerną część niniejszego numeru Informatora zajmują więc relacje i zdjęcia. W stałym cyklu „O muzyce” Natalia Zanni-Lewandowska zastanawia się nad fenomenem muzyki jako takiej. Nie zabrakło również kącika dla dzieci oraz bieżących ogłoszeń i planu nabożeństw na najbliższe tygodnie.

Życzymy miłej lektury!
Redakcja

*Wspominajcie o przewodnikach swoich, którzy opowiadali wam Słowo Boże,
a patrząc na koniec ich życia, wiare ich naśladujcie (Hbr 13,7)*

ks. Grzegorz Brudny

**"Fundamentu innego nikt nie może założyć oprócz tego,
który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus."**

1 Kor 3, 11.

Drogie Siostry i Drodzy Bracia w Jezusie Chrystusie,

Pamiętam jak w 2008 roku Kościoły Ewangelickie hucznie inaugurowały Dekadę Lutra. Również Kościół Ewangelicko-Augsburski w Polsce nabożeństwem w Warszawie 31 października 2008 r. rozpoczął przygotowania do Jubileuszu 500-lecia Reformacji. Dziś, na kilka dni przed ostatnimi, finałowymi uroczystościami 500-lecia Reformacji zastanawiamy się, czy te dziesięć lat wystarczyło by rozpropagować ideę zreformowanego Kościoła w Polsce i na świecie? Czy udało się przybliżyć nie-ewangelikom myśli, którymi kierował się ks. dr Marcin Luter przybijając 95 tez na drzwiach kościoła w Wittenberdze? Czy przekazaliśmy społeczeństwu, w którym żyjemy na co dzień, słowo inspirujące Filipa Melanchtona i Marcina Lutra – że *nikt nie może założyć innego fundamentu, oprócz tego który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus?*

Kiedy popatrzymy na to, w jaki sposób nasza Parafia włączyła się w przygotowania do Jubileuszu, zauważymy wielkie zaangażowanie i motywację jej członków do pokazania świata swojej – ewangelickiej wiary. Wiary w Jezusa Chrystusa – jedynego pośrednika między Bogiem a człowiekiem. Wiary w zbawienie człowieka dokonane z łaski Bożej, dzięki krzyżowej śmierci Jezusa Chrystusa. Mówiliśmy bowiem o powyższym na różne sposoby. Na przykład poprzez zorganizowanie *Festiwalu Organowego*, który odbywał się w cztery kolejne niedziele października 2016 roku, seminaria naukowe zatytułowane *Lubelscy Spadkobiercy Reformacji*, które również przeżyliśmy tamtego miesiąca, czy *Urodziny Lutra* w listopadzie. Również tegoroczny *Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijań* z licznymi referatami, koncertami, wystawą o lubelskich ewangelikach, poświęcony był głównie tematowi Reformacji. Pamiętamy też piękny koncert w Centrum Spotkania Kultur, gdzie na deskach sali widowiskowej stanęły obok siebie chóry ewangelickie, katolicki, prawosławny i Adwentystów Dnia Siódmego, a także orkiestra i soliści, wspólnie wykonując kantaty Jana Sebastiana Bacha. O ewangelickiej wierze mówiliśmy podczas *Ewangelickich Dni Kościoła*, na które pojechaliliśmy w czerwcu na Śląsk Cieszyński, a także w Radzynie Podlaskim, gdzie udaliśmy się we wrześniu tego roku. Obchody

500-lecia Reformacji zakończy Międzynarodowy Kongres Ekumeniczny, na który zjadą najwybitniejsi teologowie chrześcijańskiego wschodu i zachodu. Mocnym akcentem tego Kongresu będzie uroczyste nabożeństwo w Kościele Św. Trójcy w Lublinie, które wraz z koncertem organowym odbędzie się 31 października br. Znaczącym wydarzeniem będzie też wydanie publikacji naukowej zatytułowanej *Spadkobiercy Reformacji. Ewangelicy na Lubelszczyźnie i w Lublinie. Historia, kultura, ekonomia, literatura oraz wideopostylli*, na której swoje biblijne rozważania zamieszczą między innymi biskupi ewangelicki, katolicki i prawosławni.

Czy nasze wysiłki na rzecz propagowania prawdy o Jezusie Chrystusie jako jedynym fundamencie wiary, zostaną zauważone i docenione?

Dla mnie odpowiedzią na to pytanie są przede wszystkim słowa osób, które chcą wstąpić do Kościoła Ewangelickiego lub już to zrobiły. Takich osób w tym roku w Lublinie jest osiem. „Tu odnalazłem swoje miejsce”, „W tym Kościele czuję się wolna, nieskrępowana”, „Będąc ewangelikiem czuję się naprawdę szczęśliwy!”, „Chciałabym, żeby inni poznali Chrystusa, tak samo jak ja poznałam Go w Kościele Ewangelickim” - to tylko kilka cytatów z rozmów z nowymi Ewangelikami, które utkwiły mi głęboko w pamięci.

Życzę im wszystkim, a także Wam Drodzy Bracia i Siostry, by prawda o Jezusie Chrystusie – jedynym fundamencie wiary, na którym możemy w radości i pokoju budować nasze życie mogła rozpalać serca nasze nie tylko w tym jubileuszowym roku, ale każdego kolejnego dnia. Amen.

O muzyce

Tajemnicza moc

Natalia Zanni – Lewandowska

Dlaczego ludzie słuchają muzyki? Po co jest im potrzebna? Na tego typu pytania nie ma jednoznacznej odpowiedzi, a sprawę utrudnia już na wstępie inne pytanie: czym jest właściwie muzyka? Jaka jest definicja muzyki i czym różni się od dźwięku jako takiego, bądź też od hałasu? Można spotkać się ze stwierdzeniem, że ludzie są jedynymi istotami słuchającymi muzyki. Właściciele zwierząt często jednak obserwują reakcje swoich psów czy kotów na muzykę - uważne przysłuchiwanie się, wycie albo ucieczka z pokoju, w którym ktoś gra. Znam kota, który zorientował się, że pianino wydaje dźwięki, siada na nim i naciska klawisze, nasłuchując efektu. Ptaki, które wydają dźwięki nazywane przez nas śpiewaniem, wabią w ten sposób samice. Czy można jednak powiedzieć, że samice ptaków słuchają muzyki?

Albo czy słuchając jej naciskający klawisze kot? Czy też ich percepcja obejmuje jedynie „dźwięk”, jako zjawisko przeciwstawne do ciszy?

Oliver Sachs w znakomitej książce „Musicophilia” opisuje zjawisko zwane amuzją. Ludzie dotknięci tym problemem w pewnym sensie nie dostrzegają muzyki w muzyce, słyszą zbiór dźwięków, przypadkowy hałas. Takich ludzi jest jednak ułamek procenta, większość z nas jest muzykalna, i to od wczesnego dzieciństwa. Tym, co wydaje się wyróżniać nas spośród innych gatunków, będących niejako przypadkowymi słuchaczami muzyki, jest odbieranie zawartych w muzyce emocji. Już trzy czy czteroletnie dzieci potrafią określić charakter utworu (ponad 90 procent z nich w ciągu kilku sekund rozpoznaje, czy utwór jest wesoły, czy smutny). Są one w stanie rozumieć emocje w muzyce zanim jeszcze nauczą się odczytywać prawidłowo mimikę twarzy. Odbieranie tych emocji nie zależy, ani od kręgu kulturowego, w którym się wychowaliśmy, ani też od tego, czy jesteśmy wykształconymi muzykami, czy też nie.

Tak więc muzyka to zbiór nieprzypadkowo skonfigurowanych dźwięków, które są nośnikiem jakichś emocji. Rodzi to rzecz jasna kolejne pytania. Czy muzyka jest jedynie nośnikiem emocji wcześniej zaplanowanych przez kompozytora i niejako w nią „wdrukowanych”? Czy nasz emocjonalny obraz jakiegoś utworu muzycznego jest wypadkową tego, co niesie ze sobą utwór i emocji, które w nas pobudził? Jest to interesujące z wielu powodów.

Do mniej więcej połowy XX wieku muzykę dawniejszych epok wykonywano z całkowitą swobodą interpretacyjną. Następnie zaś doszło do głosu tak zwane wykonawstwo historyczne. Muzyk powinien przystępować do wykonywania utworu dawnego uzbrojony w wiedzę wykonawczą z zachowanych z tej epoki traktatów i innych źródeł. Zapoznawszy się ze wskazówkami z epoki na temat instrumentarium, artykulacji, ozdobników, tempa, dynamiki, a nawet szczegółów technicznych takich jak palcowanie, muzyk powinien w swej interpretacji dążyć do wiernego odtworzenia utworu w takim kształcie, jak (przypuszczalnie) brzmiał w czasie powstania danego dzieła. Wiemy więc dość dokładnie na czym grano, jak głośno, jak szybko (choć to, zwłaszcza w odniesieniu do epok dawnych jest dość względne), jak artykułowano, jakie ozdobniki dodawano...ale czy to wszystko? Czy pomiędzy tymi parametrami zawarte są „zakodowane” jakoś emocje, których ta muzyka jest przekaznikiem? Czy wystarczy zagrać Bacha tak, jak wiemy że grano go w czasach Bacha i dotrą do nas, jakby wehikułem czasu XVII-wieczne emocje? Czy jednak przechodząc przez wykonawcę - muzyka nabiera w pewnym sensie nowego ładunku emocji, a jeśli tak, to czy wykonawca te swoje emocje może wyrażać jedynie historycznymi środkami interpretacji? Być może największą wartością muzyki jest wypadkowa tego, co ze sobą niesie sam celowy układ dźwięków (od kompozytora), to, co wzbudza w wykonawcy, a na koniec - w słuchaczu.

Do mniej więcej połowy XX wieku muzykę dawniejszych epok wykonywano z całkowitą swobodą interpretacyjną. Następnie zaś doszło do głosu tak zwane wykonawstwo historyczne. Muzyk powinien przystępować do wykonywania utworu dawnego uzbrojony w wiedzę wykonawczą z zachowanych z tej epoki traktatów i innych źródeł. Zapoznawszy się ze wskazówkami z epoki na temat instrumentarium, artykulacji, ozdobników, tempa, dynamiki, a nawet szczegółów technicznych takich jak palcowanie, muzyk powinien w swej interpretacji dążyć do wiernego odtworzenia utworu w takim kształcie, jak (przypuszczalnie) brzmiał w czasie powstania danego dzieła. Wiemy więc dość dokładnie na czym grano, jak głośno, jak szybko (choć to, zwłaszcza w odniesieniu do epok dawnych jest dość względne), jak artykułowano, jakie ozdobniki dodawano...ale czy to wszystko? Czy pomiędzy tymi parametrami zawarte są, „zakodowane” jakoś emocje, których ta muzyka jest przekaznikiem? Czy wystarczy zagrać Bacha tak, jak wiemy że grano go w czasach Bacha i dotrą do nas, jakby wehikułem czasu, XVII-wieczne emocje? Czy jednak przechodząc przez wykonawcę muzyka nabiera w pewnym sensie nowego ładunku emocji, a jeśli tak, to czy wykonawca te swoje emocje może wyrażać jedynie historycznymi środkami interpretacji? Być może największą wartością muzyki jest wypadkowa tego co ze sobą niesie sam celowy układ dźwięków (od kompozytora), to co wzbudza w wykonawcy, a na koniec - w słuchaczu.

Jezuita Fabian Błaszkiwicz, zapytany o krążącą w sieci listę utworów czy też piosenkarzy zakazanych rzekomo przez Kościół Rzymsko-Katolicki, powiedział: „Muzyka sama z siebie nie jest zła. To tak jakby zapytać, czy kształty, jak koło czy kwadrat, mogą być same z siebie dobre lub złe. Sam rytm pozostaje rytmem, a dźwięk dźwiękiem. Gorzej, jeśli dochodzi do tego zła treść, dołożona zostaje pewna atmosfera. Ideologia często wypełnia muzykę w straszliwy sposób”. Jest to z kilku powodów interesująca wypowiedź. Po pierwsze, muzyka jako sam kształt. Jeśli ktoś zapyta nas jakie jest jabłko, a my odpowiemy - okrągłe, czy oddamy tym istotę jabłka? Pomijając kolor, smak, zapach, fakturę, a nawet dźwięk, który wydaje gdy je ugryziemy. W wypowiedzi Błaszkiwicza pojawia się pojęcie muzyki „samej z siebie”, czyli w oderwaniu... no właśnie od czego? Od tekstu? Od ładunku emocjonalnego? Od otoczeki, jaką tworzy osoba wykonawcy? Muzyka jawi się nam tu jako pusty „kształt”, naczynie, które można dowolnie „wypełnić” czymś dobrym albo złym - na przykład jakąś ideologią, atmosferą. Ale czym jest ta „muzyka sama w sobie” i czy możemy to uchwycić?

Do tej niewinnej muzyki dołożyć możemy treść - ale czy chodzi tutaj o tekst? Wiadomo przecież, że muzyka, właśnie ta „muzyka sama w sobie” ma ogromny i bezpośredni wpływ na człowieka. Może go na przykład nakłonić do zakupów, co dostrzega także prawo, nakazując płaćć tantiemy za odtwarzanie muzyki w sklepie (gdyż przynosi to sklepowi

konkretne korzyści materialne). Może wprowadzić człowieka w stan medytacyjny, a nawet trans. Może wspomóc skupienie, spotęgować przeżycia duchowe albo rozproszyć, zirytować, wprowadzić w stan napięcia emocjonalnego. Może stać się częścią naszych wspomnień, aby następnie powrócić i przywołać minione emocje jak proustowska magdalena. Muzyka ma także głęboki związek z naszą fizycznością. Badania udowodniły, że gdy słuchamy muzyki, w mózgu uaktywnia się m.in. rejon kory motorycznej odpowiedzialny za przytupywanie i klaskanie. Gdy poddajemy się rytmowi muzyki, zaczynamy często poruszać się nawet mimo woli. Słuchanie muzyki powoduje, że w mózgu wydziela nam się neuroprzekaznik zwany hormonem szczęścia, czyli dopamina, może także wywołać inne reakcje fizjologiczne takie jak przyspieszenie pulsu, tzw. „gęsią skórę”, czy ciarki na plecach.

Nic więc dziwnego, że przez wieki próbowano tę zaklętą w muzyce moc jakoś wykorzystać lub też uniknąć jej zgubnych skutków. Stąd wszelkiego rodzaju zakazy i ograniczenia kościelne i obyczajowe, ale także stąd wykorzystywanie muzyki do propagowania różnego rodzaju ideologii, zasad, prawd. Można tu przywołać obecny choćby w baśniach motyw czarowania czy hipnotyzowania muzyką (np. „Flecista z Hammeln” oraz wiele innych czarodziejskich instrumentów występujących w literaturze). Kościoły wykorzystują muzykę do wzmocnienia pewnych przeżyć i emocji, np. uroczystego nastroju, emfazy, tajemniczości i misterium (np. dzwonki podczas podniesienia w Kościele Rzymsko-Katolickim). Reformatorzy, w tym Marcin Luter, chcieli przekazywać treści biblijne oraz prawdy wiary w prosty, dostępny dla wszystkich sposób. I w dużej mierze sposobem tym były pieśni, gdyż łatwiej nam przyswoić i zapamiętać słowa, jeśli towarzyszy im muzyka. Zauważmy, że małe dzieci uczą się łatwiej śpiewając piosenki, dlatego jest to popularna metoda w uczeniu ich języków obcych. Wiąże się to również z tym, że muzyka ma zdolność „przyczepiania się”. Niemcy nazywają to zjawisko „Ohrwurm”- robakiem ucha. Każdego to kiedyś spotkało - najczęściej krótki fragment melodii, która nie chce nas opuścić, powtarza się uporczywie w naszych myślach, a nawet łąpiemy się na nieświadomym podśpiewywaniu jej pod nosem. Można to porównać do pewnego rodzaju powidoku, wynikającego z nadmiernego stymulowania zmysłu wzroku - na przykład gdy cały dzień podróżujemy autostradą, wieczorem gdy zamknijemy oczy widzimy przesuwające się na jezdni linie, z tym zastrzeżeniem, iż jak pisze we wspomnianej już książce Olivier Sachs, muzyka jest konstrukcją percepcyjną powstającą na wyższym poziomie mózgu.

Oprócz tworzenia pieśni, Reformacja zainspirowała setki kompozytorów (na czele rzecz jasna z nieśmiertelnym Janem Sebastianem Bachem) - i co ciekawe, kontrreformacja przystąpiła do walki z herezją również na polu muzycznym, wykorzystując moc muzyki do przyciągania i budowania swego autorytetu.

Muzyka wywołuje emocje, ale także może stanowić sposób na ich wyrażanie. Dlatego ludzkość od zarania dziejów przede wszystkim uprawia muzykę na wszelkie sposoby. Dla introwertyka wyrażanie siebie i swoich emocji poprzez muzykę może być o wiele łatwiejsze, niż gdyby miał to czynić słowami. Z drugiej strony, publiczne wykonywanie muzyki jest często nieprawdopodobnym odśrognięciem się, pokazaniem tego, co skrywamy wewnątrz. Czy zatem muzyka jest relacją człowieka z muzyką, czy też człowieka z człowiekiem? Słuchając muzyki, obcujemy z „muzyką samą w sobie”, czy z emocjonalnością wykonawcy, a może kompozytora?

Karol Darwin nie znajdował ewolucyjnego uzasadnienia roli muzyki: „Skoro zaś ani zamiłowanie, ani zdolność do wytwarzania tonów muzycznych nie są właściwościami oddającymi najmniejszą nawet przystugę człowiekowi w jego codziennym trybie życia, musi je zaliczyć do zdolności najbardziej tajemniczych, w które człowiek jest wyposażony”. Niewątpliwie muzyka dostarcza nam przyjemności, wzruszeń, przeżyć duchowych i emocjonalnych. Ma podobnie jak na przykład jedzenie funkcję wspólnotową, jednoczącą. W tańcu jest elementem spajającym ciało i psyche. Ułatwia wyrażanie emocji i dzielenie się nimi z innymi. A przy tym, tak naprawdę, jest wszędzie, a nawet - w naszej głowie.

Z życia parafii

relacje: ks. Grzegorz Brudny

Katarzyna i Jadwiga Kasprzak laureatkami konkursu biblijnego!

1 kwietnia odbył się finał Ogólnopolskiego Konkursu Biblijnego „Sola Scriptura” 2017, organizowanego pod patronatem biskupa Kościoła Jerzego Samca. Przedmiotem konkursu w tym roku były Dzieje Apostolskie. Z radością informuję Państwa, że laureatkami tej

biblijnej olimpiady zostały siostry Jadwiga i Katarzyna Kasprzak. Jadzia zajęła ósme miejsce w kategorii szkoła podstawowa, natomiast Kasia w kategorii szkoła ponadgimnazjalna zajęła miejsce pierwsze zdobywając statuetkę, boni pieniężny na zakup książek i zaproszenie do wzięcia udziału w wycieczce do Wittenbergi.

To duży sukces naszych młodych parafianek, biorąc pod uwagę fakt, że w konkursie wzięło udział blisko tysiąc uczestników z całej Polski. Gratulujemy naszym laureatkom i życzymy kolejnych sukcesów w poznawaniu Bożego Słowa.

Ekumeniczny Zjazd Chórów w Lublinie

W dniach 13 i 14 maja br. odbył się w Lublinie Zjazd Chórów Diecezji Warszawskiej. Do Lublina przybyło pięć chórów ewangelickich: Chór Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Św. Mateusza Ewangelisty w Łodzi pod dyr. Adama Świderskiego, Chór *Semper Cantamus* z Parafii Św. Trójcy w Warszawie pod dyr. Zuzanny Kuźniak, Chór *Vox Gaudii* z Parafii Św. Trójcy w Warszawie pod dyr. Zuzanny Kuźniak, Chór Ewangelicki im. Oskara Kolberga z Radomia pod dyr. Katarzyny Rudkowskiej, Chór Parafii Ewangelicko-Augsburskiej *Concordia* ze Zgierza pod dyr. Magdaleny Szymańskiej. Oprócz przyjezdnych w Zjeździe wzięły udział chóry miejscowe: Chór Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Św. Trójcy w Lublinie pod dyr. Adama Załęskiego, Chór Katedry Prawosławnej Przemienienia Pańskiego w Lublinie pod dyr. Andrzeja Boubleja, Chór *Cum Sanctis* Parafii Rzymskokatolickiej Matki Boskiej Różańcowej w Lublinie pod dyr. Barbary Pazur, Akademicki Chór Uniwersytetu Medycznego w Lublinie przygotowany przez Monikę Mielko-Remiszewską, a także soliści: Ewa Lalka – sopran, Julian Lewandowski – sopran chłopięcy, Piotr Olech – alt, Rafał Grozdek – tenor, Tomasz Raff – bas, Zespół Instrumentów Dawnych *Senza Battuta* pod dyr. Dominika Mielko, a także Chór Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego *Gloria* z Brześcia (Białoruś) pod dyr. Olesji Zvorykiny. Dzięki tak zróżnicowanej grupie wykonawców Zjazd nabrał charakteru ekumenicznego, a przy tym międzynarodowego. Dlatego organizatorzy – Parafia Ewangelicko-Augsburska w Lublinie oraz Diecezja Warszawska Kościoła E-A postanowili zatytułować tegoroczne spotkanie chórów: *Ekumeniczny Zjazd Chórów – święto muzyki na 700-lecie Lublina i 500-lecie Reformacji*. Nazwa nawiązywała do jubileuszy, jakie w tym roku obchodzą nie tylko ewangelicy na świecie, ale również samo miasto Lublin.

Patronat honorowy Zjazdu objął prezydent Miasta Lublin – dr Krzysztof Żuk, a także marszałek Województwa Lubelskiego Sławomir Sosnowski.

Zjazd rozpoczął się w południe 13 maja w Centrum Spotkania Kultur w Lublinie. Najpierw chóry mogły wziąć udział w warsztatach wokalnych, a później w licznych próbach. Bowiem w tym roku każdy z wykonawców miał do zaprezentowania, oprócz własnego repertuaru, także jedną pieśń z Kantat Jana Sebastiana Bacha. Utwory te nawiązywały do konkretnego okresu liturgicznego np. Bożego Narodzenia, Epifanii, Wielkanocy. Zamysłem organizatorów było, by w ten sposób muzycznie zilustrować rok liturgiczny wspólny dla trzech obrządków chrześcijańskich: prawosławia, katolicyzmu

i ewangelicyzmu. Po kilkugodzinnych próbach i warsztatach, chórzyści mieli okazję wystąpić podczas koncertu galowego, otwartego dla mieszkańców Lublina. Koncert rozpoczęli słowem pozdrowienia ks. abp Abel ordynariusz prawosławnej Diecezji Lubelsko-Chełmskiej, ks. bp Mieczysław Cisto Biskup Pomocniczy Archidiecezji Lubelskiej, Jarosław Dziegielewski - Przewodniczący Rady Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego, Halina Drozd - Dyrektor departamentu Kultury, Edukacji i Sportu w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Lubelskiego, Krzysztof Komorski – zastępca prezydenta Miasta Lublin oraz ks. bp Jan Cieślak. Koncert Galowy prowadzili Natalia Zanni-Lewandowska oraz prof. dr hab. Sławomir Jacek Żurek. Miłym akcentem było wręczenie Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Srebrnego Medalu 700-lecia Miasta Lublin w dowód uznania za wkład i zaangażowanie w rozwój Miasta oraz zastugi na rzecz jego mieszkańców.

Koncert galowy podzielony był na dwie części. W pierwszej zaprezentowały się wszystkie przyjezdne chóry. W drugiej części Akademicki Chór Uniwersytetu Medycznego w Lublinie wraz z Chórem Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Św. Trójcy w Lublinie, solistami oraz Zespołem Instrumentów Dawnych *Senza Battuta* wykonali Kantatę *Ein feste Burg ist unser Gott* (BWV 80) Jana Sebastiana Bacha. Sala widowiskowa Centrum Spotkania Kultur wypełniła się niemal po brzegi. Występom wszystkich chórów towarzyszył głośny aplauz.

Po koncercie chórzyści udali się do Muzeum Wsi Lubelskiej, gdzie spędzili miły wieczór integrując się i biesiadując. Następnego dnia wykonawcy i lubelscy parafianie spotkali się w kościele, by przeżyć wspólnie uroczyste nabożeństwo podczas którego kazanie wygłosił ks. bp Jan Cieślak. Wszyscy uczestnicy nabożeństwa zaproszeni zostali następnie do ogrodu parafialnego na *barbecue*. Goście chętnie skorzystali również z możliwości zwiedzenia pięknego Lublina.

Ekumeniczny Zjazd Chórów odbił się pozytywnym echem nie tylko w Diecezji Warszawskiej, ale również w samym Lublinie. Relacje telewizyjne, radiowe i prasowe z tego wydarzenia przeprowadziły lokalne media. W Lubelskim Gościu Niedzielnym mogliśmy o naszym Zjeździe przeczytać między innymi takie słowa: „Koncert był niebywałą podróżą po roku liturgicznym, który jest tym, co łączy wszystkie wyznania, a kantaty poszczególnych okresów liturgicznych wypełniały przestrzeń sali operowej i serca słuchaczy. Uświetnienie spotkania stanowiła Kantata BWV 80 *Ein feste Burg ist unser Gott* Jana Sebastiana Bacha!”

Ekumeniczny Zjazd Chórów został dofinansowany ze środków Urzędu Miasta Lublin, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego, a także Diecezji Warszawskiej Kościoła Ewangelicko Augsburskiego.

Wielokulturowy Lublin

W ostatni weekend maja odbyła się kolejna edycja corocznego wydarzenia o nazwie „Wielokulturowy Lublin”. W organizację tej imprezy od wielu lat włącza się nasza Parafia. Tym razem w ramach „Wielokulturowego Lublina” zaproponowaliśmy prelekcję pt. „Dziedzictwo ewangelików lubelskich” połączoną ze zwiedzaniem lubelskiej świątyni i przykościelnego cmentarza. Prelekcję prowadził Tomasz Pieńkowski. Po południu zaś w murach kościoła wystąpił działający przy naszej Parafii zespół wokalny The Snopkers Ensemble, w repertuarze polskich ewangelickich pieśni szesnastowiecznych.

Rodzinny Piknik Parafialny

Już po raz czwarty w pierwszą niedzielę czerwca odbył się rodzinny Piknik Parafialny z okazji Dnia Dziecka. I tym razem nie zabrakło w nim atrakcji dla dzieci, które przygotowała grupa „Klanza”. Niespodzianką z pewnością była obecność na Pikniku Piotra Godziny z lubelskiej grupy rekonstrukcyjnej, który pod kościół zajechał jeepem z czasów II wojny światowej. Uczestnicy pikniku, również ci najmłodsi, mogli przejechać się tym unikalnym samochodem wojskowym, a także pogłaskać ... misia Wojtka – żywą maskotkę polskiej armii generała Andersa. Oprócz wymienionych atrakcji uczestnicy pikniku mogli zjeść grillowaną kiełbaskę, a także domowe ciasta. Dzieci chętnie spałaszowały również lody.

Grand Prix dla The Snopkers Ensemble

Miło nam poinformować, że zespół The Snopkers Ensemble 10 czerwca br. otrzymał Grand Prix na I Ogólnopolskim Przeglądzie Pieśni Ewangelickiej w Katowicach! Skład wyróżnionego zespołu tworzą: Marcin Cichowlas, Mirosław Górczyński, Joanna Guzowska, Adam Lewandowski, Natalia Zanni-Lewandowska, Małgorzata Tyłzanowska, Marta Załęska i Adam Załęski. Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

Zakończenie roku szkolnego

Wszyscy, zarówno dzieci jak i dorośli, z radością pożegnali rok szkolny podczas dziękczynnego nabożeństwa 11 czerwca w kościele przy ul. Ewangelickiej. Cieszymy się, że dzieci należące do Parafii odnoszą sukcesy nie tylko w szkołach, do których uczęszczają, ale również w procesie kształcenia katechetycznego, czego dowodem są chociażby wspomniane wyżej sukcesy Jadwigi oraz Katarzyny Kasprzak. Dzieci podczas nabożeństwa otrzymały świadectwa i nagrody. Najmłodsze otrzymały również dyplomy za uczestnictwo w szkółkach niedzielnych. Z pewnością dzieci jak i dorośli zasłużyli po roku pracy i nauki zasłużyli na wakacyjny odpoczynek.

Izabela Raba

W dniach 15-18.06.2017 roku odbyły się po raz pierwszy w Polsce Ewangelickie Dni Kościoła. Z Lublina na Śląsk Cieszyński wybrała się grupa 23 parafian. Na EDK złożyły się: nabożeństwa, studia biblijne, spotkania ekumeniczne, misyjne, duszpasterskie, spotkania z prozą, poezją, sztuką, z historią; debaty, wykłady, prelekcje, wystawy, wycieczki, koncerty, spektakle teatralne, warsztaty, pokazy, happeningi, targi możliwości. Imprezy dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Dyskusje i wymiana stanowisk miały również miejsce podczas Forum Diakonii i Forum Kobiet Luteranckich. Trudno było być wszędzie, wszystko zobaczyć, ze wszystkimi się spotkać. Trzeba było coś wybrać, z czegoś zrezygnować. Ale były też wydarzenia priorytetowe. I tak:

DZIEŃ PIERWSZY 15.06.2017 (czwartek) – nabożeństwo przy kamiennym ołtarzu na zboczu Równicy koło Ustronia (883 m npm). W tym wyjątkowym miejscu otoczonym lasem, ułożone są 2 głazy: okrągły, o średnicy 105 cm oraz pionowy o wysokości ok. 190 cm. Wryte są na nich tablice Mojżeszowe, krzyż oraz kielich. Miejsce to zwane Kamień na Równicy pamięta czasy kontrreformacji. To tu w XVII i XVIII wieku odbywały się potajemne nabożeństwa. A teraz dziękowaliśmy Bogu za nasz Kościół i prosiłymi o błogostawieństwo.

DZIEŃ DRUGI 16.06.2017 (piątek) – wypełniony spotkaniami, wykładami, imprezami opisanymi na wstępie. Na wyróżnienie zasługuje występ naszej lubelskiej młodzieżowej grupy teatralnej w Teatrze im. Adama Mickiewicza w Cieszynie (tak! tak! I kto o tym wiedział?) pod kierownictwem księdza Grzegorza. Skład zespołu to: Jadwiga i Katarzyna Kasprzak, Katarzyna Kliszcz i Melania Kuczyńska, Jakub Jarosz, Jan Cichowlas oraz ksiądz Grzegorz Brudny. Stworzyli krótką, pantomimiczną scenkę, w której treść piosenki zespołu Lifehouse „Everything” wyrazili za pomocą ruchu, gestów i gry twarzy. Bravo! Jesteśmy z nich dumni. Największą atrakcją tego dnia był wieczorny koncert Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk” w kościele Jezusowym w Cieszynie. Przekonaliśmy się, jak piękne są nasze pieśni w takim wykonaniu. A zaśpiewana na koniec przez Zespół „Śląsk” i cały kościół pieśń „Ojcowski dom” spowodowała, że wzruszenie odbierało nam głos.

DZIEŃ TRZECI 17.06.2017 (sobota) – dzień kulminacji. Odbyło się nabożeństwo główne Ewangelickich Dni Kościoła w Hali Widowiskowo-Sportowej w Bielsku-Białej. Oprawę muzyczną nabożeństwa stworzyła Orkiestra Kameralna Silesian Art. Collective pod dyрекcją Mateusza Małacha. Wykonała ona utwory w aranżacjach specjalnie przygotowanych na jubileusz 500-lecia Reformacji. Usłyszeliśmy także Zespół Dzwonków ze Skoczowa, Wielki Chór Reformacyjny (ok. 500 osób!) pod dyрекcją Joanny Korczago, solistów i duet hiphopowy. Po nabożeństwie

wywiadu do telewizji, dzieląc się swoimi wrażeniami, udzielili członkowie naszej grupy: Ewa Bińczak i Jan Cichowlas. Następnie zaliczyliśmy kolejną ucztę duchową, wysłuchując 1,5 godzinnego Koncertu Reformacyjnego. Na koniec dnia wróciliśmy do Dziegielowa, gdzie mieszkaliśmy w prywatnych domach. Ostatnim akordem dnia była kolacja integracyjna.

DZIEŃ CZWARTY 18.06.2017 (niedziela) – dzień ostatni na gościnnej Ziemi Cieszyńskiej. Godz. 10 – nabożeństwo w kościele „Eben-Ezer”, nietypowe, bo Rodzinne, z okazji zakończenia roku szkolnego. Zagrał zespół młodzieżowy „Synogarlica”, wystąpił też Chórek Dziecięcy. Uczyliśmy się wersetu biblijnego (Ew.Mt 28,20b). Młodzi ludzie modlili się, grali, śpiewali, brali udział w konkursach, a my dorośli czerpaliśmy z ich energii. A nad wszystkim czuwał ks. Marek Londzin. I wszystko było tak, jak być powinno. A potem obiad na świeżym powietrzu i niestety pożegnania; niektórzy z nas zdobyli autografy z dedykacją od siostr-diakoniss z diakonatu „Eben-Ezer”. Szczęśliwi spakowaliśmy się do naszego autobusu i niczym na skrzydłach pomknęliśmy przez Rzeszów do Lublina.

Dziegielów jest piękny, a nasi gospodarze to ludzie życzliwi, gościnni i otwarci. To wszystko sprawia, że już myślimy o powtórnym spotkaniu. Za rok nadarzy się okazja, by tam wrócić, przeżyć to wszystko ponownie w ramach „Tygodnia Ewangelizacyjnego”. Myślę, że większość z nas, biorących udział w tegorocznych Ewangelickich Dniach Kościoła zaznaczyła już to w swoim kalendarzu. Do zobaczenia w Dziegielowie w 2018 r.!

Młodzieżowy wieczór filmowy

Po przyjeździe z Ewangelickich Dni Kościoła młodzież postanowiła spędzić środową noc z 21 na 22 czerwca razem – wspominając wydarzenia EDK, a także oglądając filmy. Jednym z nich był film zarejestrowany w Teatrze im. Adama Mickiewicza w Cieszynie, ukazujący występ stworzonej przez nich młodzieżowej grupy teatralnej. Oprócz projekcji młodzieżówka wybrała się na odremontowany Pl. Litewski, gdzie zobaczyła prezentację multimedialną na nowoczesnej fontannie. Żelaznym punktem programu była także pizza, którą zamówiliśmy tuż przed północą.

Wybory do Rady Parafialnej

Podczas nabożeństwa dnia 25 czerwca odbyło się wyborcze Zgromadzenie Parafialne. Celem Zgromadzenia było wybranie nowej Rady Parafialnej, a także członków Komisji Rewizyjnej. Każda z osób kandydujących przed wyborami przedstawiła się oraz swoją wizję działalności na rzecz Parafii. W skład Rady Parafialnej weszły następujące osoby: Ewa Bińczak, Lech Franaszczyk, Magdalena Gryzińska, Elżbieta Kubiak, Dariusz Paszewski, Janina Podgórska, Jolanta Szafrąńska, Grzegorz Wójcik. Pan Ryszard Chmiel został zastępcą. W skład Komisji Rewizyjnej weszły: Anna Łoboda, Izabela Raba, Małgorzata Willaume, zaś Anna Brudny została zastępcą. Nowej Radzie Parafialnej oraz Komisji Rewizyjnej życzymy wiele Bożego błogostawieństwa w prowadzeniu Parafii w Lublinie.

Wichura nad Lublinem

29 czerwca nad naszym miastem przeszła krótkotrwała ale bardzo intensywna wichura. Niestety na jej skutek aż trzy drzewa, w tym jeden pomnik przyrody, rosnące dotąd na terenie naszej parafii zostały powalone. Dzięki Bogu, nikomu nic się nie stało. Zwalone drzewa uszkodziły jednak samochody, a także ogrodzenie zarówno parafii, jak i sąsiadującego z parafią Sądu Okręgowego.

Spotkanie pod Krzyżem z Gwoździ w Sibiu

Co dwa lata odbywają się walne zebrania przedstawicieli centrów Europy Środkowo-Wschodniej, które należą do Ogólnoświatowego Stowarzyszenia Krzyża z Gwoździ w Coventry (CCN). W tym roku takie zebranie odbyło się w Sibiu w Rumunii w dniach od 12-16 lipca. Podczas konferencji jej uczestnicy składali sprawozdania z działalności swojego centrum, a także dzielili się swoimi refleksjami i wizjami pracy na przyszłość. Do Sibiu pojechał ks. Grzegorz Brudny reprezentując Parafię Ewangelicko-Augsburskiej w Lublinie, która do tego elitarnego stowarzyszenia należy od lipca 2011 roku. Kolejne spotkanie odbędzie się w 2019 r. w Tbilisi w Gruzji.

Besuch von Gästen aus Lublin

Magdalena Gryzińska

„Wizyta Gości z Lublina” – pod takim tytułem przebiegała w Niemczech w dniach od 20 do 24 lipca 2017 roku wizyta parafian w Albstadt i Balingen. Naszą Parafię reprezentował proboszcz ks. Grzegorz Brudny oraz Izabela Raba i Magdalena Gryzińska. Organizatorem wyjazdu był ks. proboszcz Bernd Mayer wraz z parafianami.

Pierwszego dnia po przyjeździe z lotniska w Stuttgarcie przyjechaliśmy do Balingen, gdzie odwiedziliśmy jadłodajnię prowadzoną przez Kościół Ewangelicki. Obiady wydawane są tam dwa razy w tygodniu dla wszystkich ubogich mieszkańców regionu. Odwiedzający jadłodajnię poza samym posiłkiem, mają okazję do rozmów oraz spędzenia czasu w miłej atmosferze. Tam też zjedliśmy obiad w towarzystwie naszego gospodarza pastora Bernda Mayera z Tailfingen i dziekana tego okręgu kościelnego Beatusa Widmanna. Po południu spotkaliśmy się z grupą młodych uchodźców z Afganistanu. W specjalnie przystosowanym do ich pobytu domu, młodzi ludzie uczą się języka niemieckiego. Mają też możliwość realizowania swoich pasji sportowych. Wieczorem spotkaliśmy się na wspólnej zapoznawczej kolacji, w której uczestniczyło około dwudziestu osób. Mieliśmy okazję do spróbowania regionalnych, tradycyjnych dań przygotowanych przez parafian.

Następnego dnia odwiedziliśmy ośrodek dla uchodźców w Meßstetten. W prowadzeniu rządowego ośrodka, pomaga Diakonia i Caritas. Podczas zorganizowanego eventu zaprezentowano najważniejsze dane dotyczące ośrodka i uchodźców. Aktualnie w ośrodku przebywa około 350 osób z 11 krajów Europy, Azji i Afryki. Naszą uwagę zwróciły nieźle warunki lokalowe oraz bardzo dobrze zorganizowana pomoc prawna udzielana w celu legalizacji pobytu imigrantom i uchodźcom. Dzieci mają tam możliwość kształcenia, a dorośli nauki języka niemieckiego. Tego też

dnia zapoznaliśmy się z ideą KaufWaschCafé (zakupy, pranie, kawa) prowadzoną przez Diakonię Kościoła Ewangelickiego w Albstadt - Ebingen. Tam też zrobiliśmy drobne zakupy. Popołudnie spędziliśmy w Tybindze, gdzie z przewodnikiem zwiedzaliśmy Stare Miasto oraz odbyliśmy rejs łodzią po rzece Neckar.

Kolejny dzień spędziliśmy w Stuttgarcie, gdzie uczestniczyliśmy w spotkaniu grupy roboczej GAW (Gustav-Adolf-Werk). Podczas wystąpień przedstawiono najważniejsze problemy dotyczące Kościoła Ewangelickiego w różnych krajach świata. W ramach fundacji GAW jest możliwość wolontariatu w wybranym kraju na świecie. W Niemczech tradycją jest, że młodzi ludzie po maturze, ale jeszcze przed podjęciem nauki na studiach wyjeżdżają na jeden rok jako wolontariusze. Tego dnia w formie widowiska zaprezentowało się dwudziestu jeden wolontariuszy. Młodzież najczęściej wybierała państwa Ameryki Południowej, jako kraj wolontariatu.

W następnym dniu w Albstadt odbyły się uroczyste obchody 500-lecia Reformacji. Po nabożeństwie wszyscy wierni na czele z orkiestrą przeszli do Miejskiego Centrum Spotkań, gdzie kontynuowano obchody. Prezentowały się liczne orkiestry dęte, które grały muzykę klasyczną oraz znane szlagiery współczesne. Wystąpiły też zespoły dziecięce z ośmiu przedszkoli, prezentujące wydarzenia związane z Reformacją. Podczas programu zostaliśmy poproszeni o udzielenie wywiadu dla zebranych gości, który na scenie przeprowadził z nami pastor Mayer. Obchody zakończył występ chóru z Tailfingen. Wieczorem spotkaliśmy się na uroczystej kolacji, gdzie podsumowaliśmy nasz pobyt. Ksiądz Grzegorz Brudny podziękował Organizatorom za zaproszenie i miłe przyjęcie oraz bardzo bogaty w wydarzenia program wizyty.

Nazajutrz rano opuściliśmy gościnną parafię w Niemczech i udaliśmy się do Lublina.

Chóry z Jastrzębia Zdroju, Dzięgielowa i Międzyrzecza w Lublinie

Lublin i okolice stały się wdzięcznym miejscem pobytu i wypoczynku naszych współwyznawców ze Śląska. 2 lipca przebywali na Lubelszczyźnie i wzięli udział w nabożeństwie chórzyści z Jastrzębia Zdroju. 27 sierpnia obecny w Lublinie był chór z Dzięgielowa, natomiast 17 września grupa z Międzyrzecza. Wszystkie wymienione chóry dały mini koncerty podczas nabożeństw w naszym kościele. Dodatkowo w niedzielę 27 sierpnia kazanie wygłosił ks. radca Marek Londzin – proboszcz Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Dzięgielowie. Podczas zwiastowania wspominał odbywające się w czerwcu na Śląsku Ewangelickie Dni Kościoła, podczas których nasi parafianie przebywali i nocowali w gościnnej dzięgielowskiej parafii.

Wycieczka parafialna do Radzyna Podlaskiego

W sobotę 16 września, ponad dwudziestoosobowa grupa parafian z Lublina pojechała na wycieczkę do Radzyna Podlaskiego. Na miejscu zwiedziliśmy Zamek Potockich, a także najważniejsze zabytki miasta. Wzięliśmy także udział w wydarzeniach, które zatytułowano: „Ocalić od zapomnienia – szlakiem kulturowego dziedzictwa protestanckiego na ziemi radzyńskiej”. W ramach tego projektu jako Parafia Ewangelicko-Augsburska w Lublinie, mogliśmy zaprezentować wystawę przygotowaną przez Magdalenę i Andrzeja Nerów pt. Lubelscy Ewangelicy, a także unikatową kolekcję monet o tematyce reformacyjnej. Również w jednym ze skrzydeł Zamku Potockich chór parafii z Lublina pod dyr. Adama Załęskiego dał okolicznościowy koncert. Po występie cała nasza grupa udała się na zaproszenie organizatora tych wszystkich wydarzeń pastora dra Tomasza Mańko z Parafii Chrześcijan Wiary Ewangelicznej w Radzynie Podlaskim, do sali parafialnej na ciepły posiłek.

Wprowadzenie Rady Parafialnej i poświęcenie tablicy dra. Edwarda Scholtza

Ewa Bińczak

W niedzielę 24 września 2017 odbyły się w naszej parafii dwa ważne wydarzenia.

W czasie uroczystego nabożeństwa w urząd wprowadzeni zostali członkowie Rady Parafialnej nowej kadencji wybrani przed Zgromadzenie Parafialne 25 czerwca tego roku. W imieniu zwierzchnika Diecezji Warszawskiej Kościoła Ewangelicko – Augsburskiego w RP księdza biskupa Jana Cieślara, wprowadzenia dokonał ksiądz radca Wojciech Rudkowski z Radomia, który odebrał ślubowanie od radnych: Ewy Bińczak, Lecha Franaszczyka, Magdaleny Gryzińskiej, Elżbiety Kubiak, Dariusza Paszewskiego, Janiny Podgórskiej, Jolanty Szafrąńskiej i Grzegorza Wójcika. Do pracy w Kościele została też wprowadzona nowa Komisja Rewizyjna w składzie: Anna Łoboda, Izabela Raba i Małgorzata Willaume.

Ksiądz radca wygłosił kazanie, którego podstawę stanowiło rozważanie słów zapisanych w Ewangelii Łukasza: "A Piotr rzekł: Oto my opuściliśmy, co było nasze, a poszliśmy za tobą. On zaś rzekł do nich: Zaprawdę powiadam wam, że nie ma takiego, który by opuścił dom czy żonę, czy braci, czy rodziców, czy dzieci dla Królestwa Bożego, a nie otrzymał w zamian daleko więcej w czasie obecnym, a w świecie przyszłym żywota wiecznego." (Łk 18,28-30)

W czasie nabożeństwa miało też miejsce odświeżenie tablicy upamiętniającej osobę i dokonania doktora Edwarda Scholtza, wybitnego Polaka, lublinianina i ewangelika, żyjącego w latach 1888 - 1975. Odświeżenia tablicy dokonali wspólnie synowa Edwarda Scholtza, pani Wanda Scholtz i proboszcz parafii ks. Grzegorz Brudny, który przypomniał zgromadzonym zasługi doktora Scholtza dla kraju, miasta, Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego i lubelskiej Parafii Świętej Trójcy. W czasie uroczystości obecny był reprezentujący lubelski oddział IPN dr Mariusz Sawa.

Po nabożeństwie i wykonaniu tradycyjnego zdjęcia przed ołtarzem nowej Rady Parafialnej i Komisji Rewizyjnej, oba te organy Parafii spotkały się na pierwszych zebraniach. Prezesem Rady wybrano Jolantę Szafrąńską, skarbnikiem Dariusza Paszewskiego, a sekretarzem Elżbietę Kubiak. Wiceprezesem Rady z urzędu jest proboszcz parafii ks. Grzegorz Brudny. Przewodniczącą Komisji Rewizyjnej została natomiast Izabela Raba.

Dziękczynne Święto Żniw

W pierwszą niedzielę października w Kościele Ewangelickim odbywają się tradycyjne nabożeństwa w Dziękczynne Święto Żniw. Dziękujemy wtedy Bogu za plony i w modlitwie doceniamy trudy ciężkiej pracy rolnika. Tak też było w niedzielę 1 października podczas nabożeństwa w lubelskim kościele. Tego dnia ołtarz ustrójony był nie tylko kwiatami, ale również owocami i warzywami. Dodatkowo, dzieci przyniosły przed ołtarz swoje koszyki wypełnione jabłkami, gruszkami, winogronami. Wniosły także do kościoła Biblię i bochen chleba, czyli to, czym człowiek powinien karmić swoje ciało i duszę każdego dnia. Dzieci zaprezentowały, licznie zebranych tego dnia, parafianom, krótki muzyczny program artystyczny. Po nabożeństwie wszyscy zborownicy spotkali się w sali parafialnej, by przy stołach - częstując się chlebem ze smalcem - rozmawiać o tych wszystkich wydarzeniach, których byli świadkami w kościele.

„Oczy wszystkich w Tobie nadzieję mają, a ty im dajesz pokarm ich w odpowiednim czasie. Otwierasz rękę swą i nasycasz do woli wszystko, co żyje”. Ps. 145, 15-16

Plan nabożeństw na listopad i grudzień 2017

wszystkie nabożeństwa niedzielne zaczynają się o godz. 10.00

5 listopada – 21. Po Trójcy Świętej (Nabożeństwo Spowiednio - Komunijne)

12 listopada – 3. Przed końcem Roku Kościelnego
(Nabożeństwo Słowa Bożego)

19 listopada – Przedostatnia Niedziela Roku Kościelnego
(Nabożeństwo Słowa Bożego) / nabożeństwo w Kuzawce godz. 14.30

26 listopada – Ostatnia Niedziela Roku Kościelnego – Niedziela Wieczności
(Nabożeństwo Słowa Bożego)

3 grudnia – 1 Niedziela w Adwencie (Nabożeństwo Spowiednio - Komunijne)
10 grudnia – 2. Niedziela w Adwencie (Nabożeństwo Słowo Bożego)
17 grudnia – 3. Niedziela w Adwencie (Nabożeństwo Słowo Bożego)
 - nabożeństwo z udziałem seniorów Parafii
24 grudnia – 4. Niedziela w Adwencie – Wigilia Bożego Narodzenia
 (Nabożeństwo Spowiednio - Komunijne)
25 grudnia – 1 Dzień Świąt Narodzenia Pańskiego
 (Nabożeństwo Słowo Bożego)
31 grudnia – 1 Niedziela po Narodzeniu Pańskim
 (Nabożeństwo Słowo Bożego)

Zachęcamy do wpisywania się na listę lektorów do czytań tekstów liturgicznych podczas nabożeństw. Lista jest zawsze wyłożona na ladzie po prawej stronie od wejścia do kościoła. W ten sposób czynnie uczestniczymy w nabożeństwie poprzez własny wkład w głoszenie Słowa Bożego.

Ogłoszenia

•Nabożeństwa stałe w kościele parafialnym przy ul. Ewangelickiej 1 odbywają się w każdą niedzielę o godz. 10.00. Zazwyczaj w każdą pierwszą niedzielę miesiąca są to nabożeństwa połączone ze spowiedzią i Komunią Świętą. Podczas wszystkich nabożeństw niedzielnych, w plebanii, odbywają się zajęcia szkółki niedzielnej dla dzieci.

•*Bis ore et qui cantat* – Kto śpiewa, modli się podwójnie (Augustyn z Hippony). Zapraszamy Panie i Panów do wspólnego śpiewania, na próbę naszego chóru parafialnego, która odbywa się w każdą środę o godz. 17.30 w budynku plebanii. Próby prowadzi nasz kantor Adam Załęski.

•W każdy czwartek o godz. 16.30 w budynku plebanii odbywają się Spotkania Biblijne, prowadzone przez naszego Proboszcza, na których omawiane są szeroko pojęte kwestie biblijne, jak i wyznaniowe. Wszyscy chętni, niezależnie od wyznania, są mile widziani.

•Zachęcamy do śledzenia bieżących ogłoszeń na parafialnym profilu Parafii na facebooku: www.facebook.com/luteranie.lublin oraz na stronie internetowej: lublin.luteranie.pl/

•Zachęcamy do nabywania czasopism i książek znajdujących się w gablocie przy wyjściu z kościoła.

•Serdecznie dziękujemy za wszelkie ofiary, które składają Państwo na parafialny Informator. Pozwalają one w dużej części pokryć koszty wydruku, dzięki czemu może on ukazywać się regularnie.

KĄCIK dla

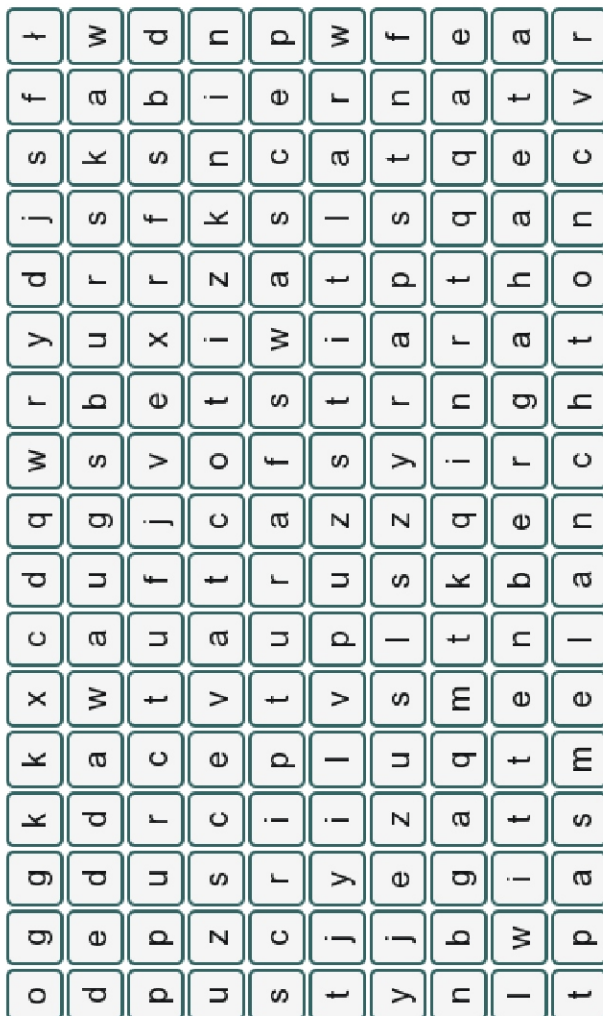
przygotowała:
Natalia Zanni-Lewandowska

Wykreślanka reformacyjna nie tylko dla dzieci!

Pan Jezus mówił, że ludzi poznaje się po owocach, czyli po tym, w jaki sposób wiara i wyznawane wartości znajdują odzwierciedlenie w ich życiu. Jak myślisz, co może być takim owocem w Twoim życiu? Pomaganie innym? Uśmiech? Życzliwość? Na kartce spróbuj wypisać, jakie są Twoje „owoce”.

Podpowiedzi do wykreślanki:
Współpracownik Lufra Filip
Miało, w którym Luter przybił tezy na drzwiach kościoła
Tylko Pismo- Sola
Konfesja
Do bycia zbawionym konieczna jest
Jedynym pośrednikiem jest
..... z Lublina, dwa lata przed Lutrem wyrażał poglądy
związujące idee reformacji
Ich sprzedaż potępił Luter
Imię żony Marcina Lutra
Sola Gratia- tylko

Informacje stałe

Parafia Ewangelicko-Augsburska
Św. Trójcy w Lublinie
20-078 Lublin, ul. I Armii Wojska Polskiego 10
tel. +48 (81) 44 210 50

Filiał w Kuzawce nad Bugiem (pow. włodawski)
nabożeństwa (Spowiednio-Komunijne) odbywają
się w domu prywatnym, raz w miesiącu, w
uzgodnionym terminie, o godz. 14.30

Kancelaria czynna w czwartki i w piątki
w godz. 10.00 - 16.00

numer konta parafialnego:
Bank Millennium S.A.
dla wpłat złotych:
25 1160 2202 0000 0001 5785 1655
dla wpłat w walucie obcej:
06 1160 2202 0000 0001 5785 3937
SWIFT: BIGBPLPW
IBAN: PL 06 1160 2202 0000 0001 5785 3937

strona internetowa: www.lublin.luteranie.pl
kontakt e-mail: luteranie.lublin@gmail.com
 www.facebook.com/luteranie.lublin

Kościół parafialny
Lublin, ul. Ewangelicka 1
zwiedzanie wnętrza kościoła
możliwe po uprzednim
uzgodnieniu telefonicznym
lub mailowym.

Spis treści

Redakcja

Od Redakcji.....	2
Rozważania biblijne.....	3
O muzyce.....	4
Z życia parafii.....	8
Plan nabożeństw na 11.-12.2017.....	21
Ogłoszenia.....	22
Kącik dla dzieci.....	23

Proboszcz:

ks. Grzegorz Brudny

jest do dyspozycji parafian oraz innych
osób po każdym nabożeństwie oraz po
uprzednim uzgodnieniu telefonicznym
pod numerem telefonu: 609 092 552
lub pod numerem Parafii
kontakt: luteranie.lublin@gmail.com

Rada Parafialna

Prezes: Jolanta Szafrąska

kontakt: rada.parafialna.lublin@gmail.com

Muzyka kościelna

kantor Parafii: Adam Załęski

kontakt: adam.zaleski@interia.pl

tel. 608 593 355

Administrator strony internetowej

Grzegorz M. Wójcik

kontakt: gmwojcik@gmx.com

wydawca:

Parafia Ewangelicko- Augsburska
Św. Trójcy w Lublinie

przygotowanie i opracowanie tekstów:

ks. Grzegorz Brudny, Magdalena Ner,
Natalia Zanni - Lewandowska

skład i projekt graficzny:

Magdalena Ner

kontakt: mismasz@poczta.onet.pl

korekta: M. Ner

druk: **multipress**
drukarnia studio

Informator sfinansowany ze środków
Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Lublinie